

Nutidens større Fremskridt vil blive en Nødvendighed, for at den mindre Industri desto bedre kan konkurrere med den større. Tillige vil der ved Husflidens Fremgang i en større Udstrækning end hidtil stilles i Udsigt, at den fattige Husflidslærning strax vil kunne faae et Udbytte af sit Arbeide og tillige uddannes til at kunne arbeide paa fri Haand. Andrageren har desuden efter Anmodning af Bestyrelsen for dansk Husflidselskab forfærdiget nogle Høyle- og Dreiebænke, af hvilke de førstnævnte ogsaa kunne benyttes som Bohave, til Husflidsudstillingen i Sorø f. N., hvor de vandt almindeligt Bifald og kjøbtes af nævnte Bestyrelse. Sin Hensigt at lade sit Arbeide udstille i Kjøbenhavn for at underkastes Sagkyndiges Bedømmelse har Andrageren af Helbredshensyn indtil videre maattet opgive og fremsender derfor kun en af tvende Sagkyndige i hans Hjemstavn afgiven gunstig Bedømmelse af dem. Andrageren bemærker tillige, at han med den bedste Villie har offret baade Tid og Kræfter til sin Opgaves Løsning, og ikke sparet nogen Opoffrelse eller Beføstning til de fornødne Experimenter for at opnaa de bedste Resultater. Da der i Veile er anvist ham en Plads til i en Husflidskole som en Begyndelse at bringe disse Redskaber til praktisk Anvendelse, ansøger han Folkethinget om en Understøttelse dertil, fremdeles til at gjøre et Indkøb af Modeller for at kunne eftergjøre de Gjenstande, som indføres hertil fra Udlandet og for en stor Del ogsaa ville kunne forfærdiges i vore Husflidskoler, dernæst til en Rejse i Udlandet for at blive bekendt med dettes Husflidskoler og de ved samme bundne Erfaringer, samt endelig til fortsat Arbeide i Husflidens og Industriens Tjeneste.

Efter den Hjælps Karakter, som Ansøgeren i Fjor modtog af Statsklassen, maa han i sin fremtidige Virksomhed nærmest være henvist til at søge Bistand og Støtte hos Husflidselskabet og andre lignende private Foreninger.

83. Fra Augusta Biilmann af Kjøbenhavn om Understøttelse. (Indbragt den 9de Februar 1885 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, Trier).

Andragerinden oplyser, at hendes Mand, pensioneret Premierlieutenant af Rytteriet, Carl Biilmann, forrige Aar blev sindssyg, saa at han den 12te Marts maatte indlægges paa St. Hans Hospital. Da hun selv var ude af Stand til at afholde de med hans Ophold der forbundne Udgifter, androg hun hos Krigsministeriet om at erholde en Understøttelse, og en saadan blev derefter tvende Gange tilstaaet hende med et Beløb af ialt 300 Kr. Da hendes Mand imidlertid vedblivende er sindssyg, og der efter Overlægens Mening saa godt som intet Haab er om hans Helbredelse, ansøgte hun i forrige Maaned Krigsministeriet om fra 1ste Januar d. N. at regne at erholde en aarlig Understøttelse til Bestridelsen af de med hendes Mand's Ophold paa Sindssygeanstalten forbundne Udgifter, men modtog det Svar, at Krigsministeriet ikke saa sig i Stand til fremdeles at tilstaa hende en saadan. Hun henvender sig derfor nu til Rigsdagen med Andragende om at erholde en aarlig Understøttelse fra 1ste Januar d. N. at regne, dels til Bestridelse af alle med Mandens Ophold paa Sindssygeanstalten forbundne Udgifter, dels til Hjælp til sine Børns Opdragelse. Andragerinden fremhæver i saa Henseende, at hun har anvendt de fra Krigsministeriet modtagne 300 Kr. til at betale Mandens Ophold paa Sindssygeanstaltens 3die Afdeling, men at hans Tilstand vilde mildnes, hvis han kunde komme paa 2den Afdeling, hvilket vilde koste for et Aar 620 Kr. 50 Ø., foruden hvad der vilde medgaa til hans Beklædning. Efter Overlægens Udtalelse vil han neppe leve mere end nogle faa Aar. Mandens Pension er 600 Kr., hvoraf 200 Kr. holdes tilbage til Enkeforsørgelse; hendes Slægt er ufornuende og kan ikke yde hende nogen væsentlig Hjælp, saa at hun kun har 400 Kr. at leve af og ikke deraf kan afholde Udgifterne til Mandens Ophold paa Sindssygeanstalten, og hvad der medgaaar til Livets første Fornødenheder til hende og 6 Børn, af hvilke det ældste er 18 Aar og det yngste 1 Aar gammelt. De 3 Børn ere skolejægende, 2 Drengene i Efterlægtelselshæters Skole med fri Undervisning, og en Pige har fri Skolegang gennem det hende tildelte Dmiske Legat.

Udvalget finder det billigt, at der af Statsklassen ydes Hjælp til Lieutenant Biilmanns Ophold paa Sindssygeanstalten og foreslaar Andragendet henvist til Krigsministeren.